

Posudek na diplomovou práci Bc. Hany Matouškové: *Komentovaný překlad vybraných povídek Pauliny Flores*

Vedoucí práce: PhDr. Anežka Charvátová

Hana Matoušková se o literární překlad zajímala už při ukončení bakalářských studií, kdy si na překlad zvolila mexické legendy spjaté s vodou, text na pomezí literatury a dokumentu. Pro svou diplomovou práci si vybrala čtyři povídky ze souboru *Qué vergüenza* (2015, *Taková hanba*) současné chilské spisovatelky Pauliny Floresové (nar. 1988 v Sanitagu de Chile), kritiky i čtenáři velmi oceňované. Je potěšující vidět, jaký pokrok udělala Matoušková během magisterského studia v překladu literárních textů. Její české verze stylisticky i lexikálně odpovídají originálu, Matoušková dokáže správně využívat aktuální větné členění i bohatství českých sloves, má neotřelé lexikální nápady („pasarse de lista“ = být přechytralá), její jazyk zní přirozeně i při zachování nezbytné víceznačnosti či záměrné neurčitosti, znepokojivosti textu, což je autorský záměr v pozadí zdánlivě jednoduchého vyprávění. Velmi pěkně je vyřešený překlad reálií (místní názvy, smuteční obřad) i jazykových vtipů (parodie argentinské výslovnosti).

Dle mého názoru je překlad velmi kvalitní a nemám k němu žádné výhrady, vše jsme probraly během přípravy diplomové práce; ostatně je třeba ocenit velkou samostatnost Hany Matouškové i hladký průběh konzultací. Výsledek je na úrovni textu, který lze – s drobnými úpravami, nezbytnými při každé redakční práci – publikovat, což se také v případě titulní povídky sbírky podaří: „*Taková hanba*“ vyjde v chystané antologii současné hispanoamerické povídky *Kruely. Povídky od Pyrenejí k Andám* v nakladatelství Argo.

K části věnované analýze překladu mám dílčí drobné výhrady: citáty z wikipedie nemusely být tak podrobně dokládány v poznámkách, stačil by vždy jeden celkový odkaz (např. k autorčině životopisu); oproti tomu na jiných místech, kde Matoušková v rozboru zřejmě vychází z konkrétních děl uvedených v bibliografii, chybí odkaz na zdroj: např. ve velmi pěkné analýze typů promluvy na str. 45, zřejmě vycházející z Lubomíra Doležela uvedeného v bibliografii, chybí poznámka, odkud čerpala.

V kapitole o autorce se mohla Matoušková rozepsat podrobněji o jejích ostatních dílech, která četla, a pokusit se vysledovat, jaká témata se opakují – třeba v románu *Isla decepción*. Možná by nebylo zbytečné také vysvětlit, čím je pro začínající hispanoamerické spisovatele přínosný časopis *Granta* – pokud je do něho někdo vybrán, jeho text se pro časopis přeloží do angličtiny a zpravidla následují překlady do dalších jazyků.

Zasazení autorky do kontextu chilské literatury je v pořádku, jen by bylo vhodné k citovaným dílům přidat do závorky rok vydání a pracovní český překlad, pokud dosud nevyšla. Naopak s uspokojením kvitujeme, že jsou zde citovány všechny nedávno vyšlé překlady děl autorčiných kolegů z tzv. „generace dětí“. Shodou okolností se ve stejný den

obhajují dvě diplomové práce na téma překladu ze současné chilské literatury (Bc. Markéta Cubrová obhajuje překlad Nony Fernández) a je zajímavé sledovat, jak si každá z obou studentek vybírá ze stejné zdrojové publikace (ARECO, Macarena. *Cartografía de la novela chilena reciente: realismos, experimentalismos, hibridaciones y subgéneros*. Santiago de Chile: Ceibo Ediciones, 2015) jiné citáty, které se lépe hodí k analyzovanému dílu. V obou případech studentky prokázaly schopnost samostatně pracovat se zdroji, vhodně je interpretovat, kombinovat a doplňovat vlastními postřehy.

V rozboru hlavních témat a motivů (str. 46–48) mohla Matoušková po tématu zneužívání zdůraznit i další témata, o nichž mluví v následujících odstavcích, např. rezignace, frustrace, nezdar, sebeklam.

Velkým kladem práce je pečlivost, nenacházíme v ní žádné gramatické ani interpunkční chyby.

Celkově práci doporučuji k obhajobě a zejména s ohledem na velmi zdařilou překladatelskou část navrhuji hodnocení **VÝBORNĚ**.

12. 6. 2024

PhDr. Anežka Charvátová